1951-52ன் ரயில்வேக்களின் வருமானம்: செலவு:

இந்திய அரசாங்க ரயில்வேக்களின் மொத்த மூலதன வருமானம் ரூ 290-82 கோடி. 1950-51ல் இடைத்தரகரைக் கொண்டதும் ரூ 27-81 கோடி அதிகம். பயணிகள் கட்டணத்தின் மூலம் ரூ 109-88 கோடி. சரக்குகள் போக்கு வரத்து மூலம் ரூ 156-79 கோடி. பிறவகை வருமானங்கள் மூலமாக ரூ 24-15 கோடி.

நிர்வாக செலவு ரூ 194-04 கோடி. 1950-51ல் கூடியதும் ரூ 13-81 கோடி அதிகம். தேய்மான நிதிக்கு ரூ 30-21 கோடி. அதில் கிட்டத்தட்ட பாதியிற் தான் தேவைப்படுத்தத் தேவையிருக்கவில்லை. தேய்மான நிதி தவிர மூலதன செலவுகளுக்கு கொடுத்தது போக 1951-52ல் நிகர வருமானம் ரூ 61-75 கோடி. அதில் ரூ 33-41 கோடி மறு படியாக மொத்த வருமானக் கணக்கில் சேர்க்கப்பட்டது. மீதியுள்ள விகிதத்தில் ரூ 28-34 கோடி நிகர லாபம். 1950-51ல் ரூ 15-05 கோடி தான் நிகர லாபம். 1949-50ல் ரூ 14-59 கோடி. மேற்கூறிய நிகர லாபத்திலிருந்து ரூ 10 கோடி அரசாங்கத்திற்கு வருமானமாக ரூ 18-34 கோடி ரொக்கப் பணம் வருமானமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1951-52ல் மொத்தம் 12320 லட்சம் பேர்கள் ரயிலில் பிரயாணம் செய்தனர். 1950-51ல் மொத்தம் 13080 லட்சம் பேர்.

1951-52ல் 3 புதிய ரெயில்வேகள் அறிமுகமாக வைக்கப்பட்டன. 231 ரிஸர்வ் பெட்டிகளும் 188 மாடிப் பெட்டிகளும் புதிதாக சேர்க்கப்பட்டன. 6631 சரக்கு வாகனங்கள் பெட்டிகளில் மாற்றப்பட்டன.

1952 மார்ச் 31உ வரை மொத்த தொடர்ச்சி செலவு 861-55 கோடி. 1951-52ல் ரூ 23-39 கோடி தொடர்ச்சி செலவாக ஒதுக்கப்பட்டது. மாநிலங்களவை வருவாயில் சாந்தாவும்-காரைக்குடி ரயில் பாதையும் வங்கக்கரையில் ஒரு ரயில் பாதையும் திறக்கப்பட்டன. மேலும் ரயில்வே பெட்டி பாக்டரி அமைக்க திட்டமும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இதற்கு சுமார் ரூ 4-5 கோடி செலவாகும்.

1952 மார்ச் 31உ வரை ரயில்வேயில் மொத்தம் 92944 கிலோமீட்டர் தூரம். அதற்கு மேற்கு வடக்கு 91936 கிலோமீட்டர் தூரம். தென் வடக்கு ரயில் வேக்களில் கிலோமீட்டருக்கு மாநிலங்களவை வருவாயில் ரூ 122-25 கோடி செலவு. கூட்டாமோதலைக் கட்டுப்படுத்தி, மத்தியஸ்தம் தீர்ப்பு ஆகியவற்றை அமல் படுத்துவதன் தான் இச்செலவு அதிகரித்தது. மாநிலங்களவை வருவாயில் கிலோமீட்டருக்கு 14-5 சதவீதம் கட்டணம் வசூலிக்கப்பட்டது.

மாநிலங்களவை வருவாயில் ரயில்வே தொழிலாளர்-நிர்வாகம் உறவு மொத்தத்தில் சுமுகமாய் இருந்தது. மத்திய வருவாய்களுடன் ஒப்பிடுகையில் குறைவு மாநிலங்களவை வருவாயில் அனைவரும்.

நிதிநிலை பாக்கி மிகுதிக்கு கூட்டுறவு பாங்கிகளின் கொள்கை

ஒவ்வொரு வட்டிக்கு நிதிநிலை பாங்கிகளும் சிறிய கூட்டுறவு பாங்கிகள் ஒவ்வொரு வட்டிக்கு பணம் வாங்கி, அதை அதே வட்டிக்கு வாடிக்கையாளர்களுக்கு கடனாகக் கொடுக்கின்றன. வாடிக்கையாளர்களுக்கு பாங்கு வசதியை விட சேவை அதிகமாகவும் ஒவ்வொரு வட்டிக்கு கூட்டுறவு பாங்கிகளுக்கு நகர்ப்புற பாங்கிகளுக்கு மாறாகிறது. இந்த கூட்டுறவு பாங்கிகள் வாடிக்கையாளர்களுக்கு கடன் கொடுக்கும்போது அதிக வட்டி வாங்குகின்றன. பம்பாய் 5%, உ.பி., மேற்கு வங்கம் 12 முதல் 15 சதம் வரை, ஒரிசாவில் 9 முதல் 20 சதம் வரை; ராஜஸ்தானில் 7½ முதல் 25 சதவீதம் வரையில் கூட்டுறவு பாங்கிகள் வட்டி வாங்குகின்றன. இதை கட்டுப்படுத்த ஏதாவதும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமா என்று நிதி மந்திரி தேவிங்க் யோசிக்கிறார் [illegible]